

Veszprémi, 1938. 9. 6

Méghis tisztelt Professor Úr,

a múlt, heten pereiny kérésrel fordultam Méltóságodhoz,
mint Professor Wonal volt tanítvány assistentus, aki igen
sokat köszönhet professzorának. Kérésemet nem méltóztatott
honorálni, bizonyára valamely okból teljesíthetetlen volt.
Egyet azonban szabadon remélnem, és pedig az, hogy Méltóságod
nem árnyja rólam levenni dexit. (Farkas professzor
is azt mondta nékem Berlinben még, "bizhatos professzorod
vártad való jóbarátátam.")

Professor Wonal engem a Lala városi kórházba jött, sennel a
belsőleges kórházposztusnál uton-utfélen kifejezést adottam,
mint talán pedig Méltóságod intéreti környezetétől!
Kérem, hogy megnyilatkozzatok Professor Úr iránt fenn-
álló kivételos tiszteltetésről, szeretetéről stambodról
(még cikkeim is, pl. a Kélti cikkeim a V. L. - ben, vagy a Deantku-
jébruch 329 l.). Lehetetlen, hogy Professor Úr engem - aki
jillanostyilag a sok roszindulatú luddal szemben, elul
márcsolt - ne segítsem, amikor erre rá vagyok utalva, az-
nál is inkább, mivel a laboratórium nevemre a Rudista-
törököt. (En arról nem beszélhetek, hogy Farkas professzor
is a teolin: követh, ill. környezetétől. Kérem, hogy
közültség engem is pilyosan érintett, hogy a követh, aki a ta-
valy: magyar nemzetét pünneper beszédek után a nyitvárosság

előtt könnyező gratulált csodélyességemnek, egyát aldel-
márossal nem iszálva, egyszerre nem éras munit tudas-
felőlen, segye Coll. Hung. igazgatójának hátközött si-
ctre ömerített bevéleltivőséggel dezavualtatja ma-
gat, holatt előzőly saját kijelentése szerint pri. nivolton-
tan nem hitelredett, stb., stb.!). Miltóságos hon-
lelésen phitészlet mindenek, egy erélyes beavalhozással,
amely sajátja Professor Wonal.

Egyedül az igazságos appellálalok és egyenlő elbánást kérek.
Somarootsly professzor mt azt mondotta nekem, hogy mind-
nyájind öktöndijje függőben marad az eljárás besfejezésig.
Emek ellenese olvasom, hogy Buvóc Elemest az Öktöndijtanús
a Wirtschaftstag öktöndijára javasolta, méghe utolsó helyen is.

Munkaredvenet, a körelmilt proményei kom Förtél meg: más elöle-
elismereit kaptam hivatalomban, studományos továbblépésemet is
feljattam. — Miltóságos felindultságában Berlinben azt mondotta,
hogy nem lehet „átlátni” engem. Akkori lelkiállapotomban nem vállaltol-
tam erre, mert félő volt, a vérem a náid oldalom megnyilvánultak
léttára. De érőletelleg segyit kérintetben is kintont embertel éven ma-
gam, mint a föbbi il együttvére. Szed be is, alarom bizonyítani!
Nem hiszem, hogy Miltóságosodnak célja, érdeke lehetne a pillanatnyi-
lag védelemre szólalót megadadályozni, s ne szigiter.

Örököszerint, rövid szabadságomat apát főcéperes nagybá-
tyjammal fölton, a Tiszdnél. Szep. 19-én niza Budapesten vaggok.

Miltóságos Szonyk tisztellettéljes búcsóddal, Miltóságosodak
milyrajcs tisztellettél sokönti

aláíratos tanítvány
Udvaohelyitzéla